

Standardy ochrony małych bohaterów-wersja uproszczona dla dzieci

Standardy ochrony małych bohaterów!

Cześć! Jestem SuperWiewiór, i chcę Wam opowiedzieć o Standardach ochrony małych bohaterów. To takie super zasady, które pomagają wszystkim dorosłym dbać o to, żebyście czuli się bezpiecznie i szczęśliwie.

Zasada 1: Dorośli pytają i słuchają.

Dorośli mogą o wszystko pytać, a Wy zawsze możecie im szczerze odpowiadać. Nawet jeśli coś Was zawstydza lub martwi, możecie o tym powiedzieć. Dorośli są po to, żeby Wam pomóc i chronić Was.

Zasada 2: Dorośli troszczą się o Wasze ciała.

Nikt nie ma prawa dotykać Was w taki sposób, który sprawia Wam przykrość lub dyskomfort. Wy decydujecie, kto może Was przytulać, głaskać i brać na ręce. Dorośli też powinni zawsze pytać o Waszą zgodę, zanim dotkną Waszego ciała.

Zasada 3: Dorośli mówią "nie" złym sekretom.

Jeśli ktoś każe Wam zachować tajemnicę, która Was martwi lub sprawia, że czujecie się źle, powiedzcie o tym zaufanemu dorosłemu. Dobre sekrety to takie, które sprawiają Wam radość i możecie się nimi dzielić z innymi. Złe sekrety to takie, które sprawiają Wam przykrość i musicie je opowiedzieć komuś dorosłemu.

Zasada 4: Dorośli pomagają małym bohaterom.

Jeśli coś Was boli, martwi lub czujecie się źle, powiedzcie o tym zaufanemu dorosłemu. Dorośli są po to, żeby Wam pomóc i sprawić, żebyście znów czuli się szczęśliwi i bezpieczni.

Pamiętajcie!

- Jesteście ważni i macie prawo czuć się bezpiecznie.
- Nikt nie ma prawa krzywdzić Was ani Waszych kolegów i koleżanek.
- Możecie zawsze powiedzieć o wszystkim zaufanemu dorosłemu.

SuperWiewiór i inni dorośli są po to, żeby Was chronić!

Bajka dla najmłodszych

Wiewiórka SuperWiewiór i tajemnica złego sekretiku

Dawno, dawno temu, w zaczarowanym lesie pełnym tajemniczych ścieżek i szumiących drzew, mieszkała mała, ruda wiewiórka o imieniu SuperWiewiór. SuperWiewiór nie była zwykłą wiewiórką - nosiła na grzbiecie pelerynę z liści, a w łapce zawsze miała orzeszek na nagłe poczęstunki. Była znana w całym lesie ze swojej odwagi i chęci niesienia pomocy innym.

Pewnego słonecznego dnia SuperWiewiór spacerowała po lesie, gdy usłyszała płacz dochodzący z gęstych krzaków. Podążając za dźwiękiem, natknęła się na małą żabkę o imieniu Skoczek, która siedziała na ziemi i zalewała się łzami.

"Co się stało, Skoczek?" - zapytała z troską SuperWiewiór.

"Straszny lisek obiecał mi dać pyszne muchy, jeśli zachowam pewną tajemnicę" - żaliła się żabka. "Ale ta tajemnica sprawia, że czuję się źle i nie wiem, co mam zrobić."

SuperWiewiór od razu wiedziała, co musi zrobić. Usiadła obok Skoczka i wyjaśniła mu zasady ochrony małych bohaterów. Opowiedziała o tym, że dorośli zawsze powinni pytać i słuchać, że nikt nie ma prawa dotykać w sposób, który sprawia przykrość, że złe sekrety to te, które sprawiają, że czujemy się źle i musimy je komuś opowiedzieć, a dorośli są po to, żeby pomagać.

Skoczek słuchał uważnie SuperWiewiór i zrozumiał, że lisek chciał go oszukać. Poczul się odważniejszy i opowiedział SuperWiewiór o wszystkim, co wydarzyło się z lisem.

Razem SuperWiewiór i Skoczek udali się do starego sowy o imieniu Mądrała, która słynęła z mądrości i sprawiedliwości. Mądrała wysłuchała opowieści Skoczka i zganiła lisa za jego chciwość i kłamstwa. Lisiątko, zawstydzone i skruszone, obiecało, że nigdy więcej nie będzie krzywdzić małych zwierzątek.

Od tego dnia Skoczek i SuperWiewiór stali się najlepszymi przyjaciółmi. Skoczek nauczył się, że nie wolno mu chować złych sekretów i zawsze może liczyć na pomoc dorosłych. SuperWiewiór zaś udowodniła raz jeszcze, że jest prawdziwą bohaterką lasu, która zawsze dba o bezpieczeństwo małych zwierzątek.

I tak oto, dzięki odwadze i przyjaźni, SuperWiewiór i Skoczek pokonali złego lisa i uratowali tajemnicę, która mogłaby narazić na niebezpieczeństwo inne małe zwierzątka. Pamiętajcie, drogie dzieci, że tak jak Skoczek, zawsze możecie liczyć na pomoc dorosłych. Nie bójcie się mówić o swoich troskach i pamiętajcie, że macie prawo czuć się bezpiecznie!